

תל צפית -

מכאן אנחנו יכולים לצפות על העיר גת הקדומה. בספר שמואל א פרק ה' מסופר על נידודי ארון הברית בידי פלישתים. הארון עבר ממש פה באדמות עליהן אנחנו פוסעות. העיר גת ידועה בעוד גיבור והוא... גוליית הפלישתי בן העיר גת (שמואל א י"ז: כג)

כדאי לקרא לחניכות על מלחמת דוד וגוליית מהפסוקים. מפסוקים אלו אפשר ללמוד על קידוש ה' הגדול מתוכו פעל דוד המלך:

**"וַיֹּאמֶר דָּוִד, אֶל-הַפְּלִשְׁתִּי,
אַתָּה בָּא אֵלַי, בְּחָרֶב וּבַחֲנִית וּבְכִידוֹן;
וְאֲנֹכִי בָא-אֵלֶיךָ,
בְּשֵׁם ה' צֶבֶ-אוֹת,
אֶל-לְקֵי מַעַרְכוֹת יִשְׂרָאֵל,
אֲשֶׁר חָרַפְתָּ."**

מדריכות יקרות,

למסע הזה לפני הצופרים והממתקים, אנחנו מביאות איתנו את התנ"ך. אנחנו יוצאים למסע בעמק האלה, שם התרחשו קרבות הפלישתים עם עמ"י שמוזכרים בספר שמואל. נלמד על הניצחון של דוד וגוליית ונקפוץ לדור מאוחר יותר - מרד בר כוכבא שהתרחש גם הוא ממש כאן. המשותף בין השניים הוא קידוש ה' הגדול שנעשה בשני הסיפורים האלו.

צעדו עם התנ"ך ביד וקראו לחניכות את הפסוקים. דף זה ילווה אתכן במהלך המסע וינסה לתת נקודות חשיבה, הסברים ורעיונות. תזכרו שאתן המדריכות וזה רק דף. תמיד כדאי ועדיף להוסיף ולשדרג ולשנות בצורה המקורית והמיוחדת שלכן, בצורה שתתיישב טוב על הלב שלכן ושל החניכות.

בהצלחה רבה ובאהבה,
צוות תחום בנות

על עמק האלה

האזור שלנו משופע במערות מימי מרד בר כוכבא שבו לחמו היהודים לאחר החורבן ברומים במשך שלוש שנים ואפילו הצליחו לשחרר את ירושלים לתקופה קצרה. רבי עקיבא תמך בבר כוכבא כמנהיג המרד ובמרד עצמו וזאת בניגוד לדעות רבנים שונים באותה תקופה.

**"מרד היהודים הלך והתגבר
הן באופיו והן בממדיו.
רופוס נציב יהודה יצא נגדם...
כשהוא מדכא את שגעונם ללא רחמים"**
(אבסביוס, הסטוריון נוצרי מתאר את מרד בר כוכבא)

המרד נמשך שלוש שנים קשות של קרבות אחוזי שגעון של היהודים ברומאים.

מטבעות מימי המרד. מצד אחד ציור של בית המקדש, מצד שני לולב ואתרוג

לשמיעה: סרקו הברקוד

בואו נדבר על זה.

מה קרה שם בעצם?

היה שם קידוש ה' כפשוטו - גוליית מחרף את הקב"ה ואת עם ישראל ודוד לא מסוגל לשאת את זה שפלישתי מחרף את שם ה' יוצא להגן על כבודו של הקב"ה ועם ישראל. דוד יודע את מקומו ומתוך הכח שלו פועל למען עם ישראל. דוד הולך עם הכוחות שלו עצמו ולא מחפש דברים שלא מתאימים לו. בלי שריון ובלי חרב. אלא אוסף של חמש אבנים וקלע ואיתן יוצא לקרב ובסוף גם מנצח. ממש מזכיר את הפסוק בזכריה:

**"לאמר לא בְּחַיִל וְלֹא בְּכַח
כִּי אִם-בְּרוּחַי אֶמַר ה' צֶבֶ-אוֹת"**

גלית | להקת כוורת

<p>זהו שיר מאוד עוצב הנשא כזה כאוב, עם תשום תחושת, לא יזכור לך שנתיים. הניבור של הסיפור הנהיג אותו אסור, נגלה רק שהשם שלו כמו אפרים.</p> <p>יום אביב בכפר קטן ציפורים שרות בנן, נמלה עוברת אך המנגינה נשארת. בחצר נווד תינוק ומויד התחיל לצעוק "לא קוראים לי 'פריים' - שמי גוליית ולא אחרתו!"</p>	<p>כל התנ"ך פחד ממנו כמו מפיל, ניבורים ברחו הביתה, לחמנים זיפו תניל. הם קראו לו 'יהוד מאשקלון'.</p> <p>בגנון אמר שלום ילדים עברו לדום, בן חמש וכבר הספיק להביא הביתה סלע. התאספו כל יום שעות בלהפריע לחיות, יש אומרים היה לו קול נמוך סיים המלח.</p> <p>כל התנ"ך פחד ממנו כמו מפיל ניבורים ברחו הביתה לחמנים למדו לחיל הם קראו לו בשקט מרחוק.</p>	<p>הנה בא אלינו, בא אלינו גולי, גוליית מקוה שנים הפעם הוא יחשוב אותי נחמד. הנה בא אלינו, בא אלינו גולי, גוליית, מקוה שלא ידרוך עלי, יעשה אותי נמד.</p> <p>דוד מלך ישראל קם בבוקר לטייל, מרחוק רואה המון סואן צועק "הצילו!" בלי לחשוב יותר מיים התייצב על המקום, חוץ משני נמלים וגדי עוד לא ידעו אז סיהו.</p>
---	---	--

קצת הסטוריה על המקום...

היערות והפארקים לא היו קיימים כאן מאז ומעולם. ראשוני המתיישבים היהודים שהגיעו לארץ ישראל בשלהי המאה הקודמת מצאו כאן ארץ שוממה ללא פיסת צל. קק"ל נוסדה בשנת 1901 במטרה לרכוש קרקעות בארץ ישראל בשם העם היהודי ובעבורו. בשנת 1904, במקביל לפעילותה בתחום רכישת הקרקעות, קק"ל יזמה נטיעת עצי זית על אדמות בן שמן וחולדה שזה עתה נרכשו. המחשבה מאחורי יוזמה זו היתה לטעת עצים הנותנים פרי וכן מצטיינים בחיוניותם. פעילות זו מציינת למעשה את ראשית מפעל הייעור של קק"ל, מפעל הנמשך עד עצם היום הזה.

- במה השגעון של היהודים שבא לידי ביטוי במרד?
- למה היהודים לקחו את המרד בצורה כ"כ קיצונית עד שגעון?

"מה נשתנו דלת ומזוזה מכל כלים שבבית? - אמר הקב"ה: דלת ומזוזה, שהיו עדים במצרים כשפסחתי על המשקוף ועל שתי המזוזות ואמרתי 'כי לי בני ישראל עבדים - עבדי הם ולא עבדים לעבדים', והלך זה וקנה אדון לעצמו - ירצע בפניהם!"

(רש"י על הפסוק בפרשת משפטים פרק כא ו. 1)

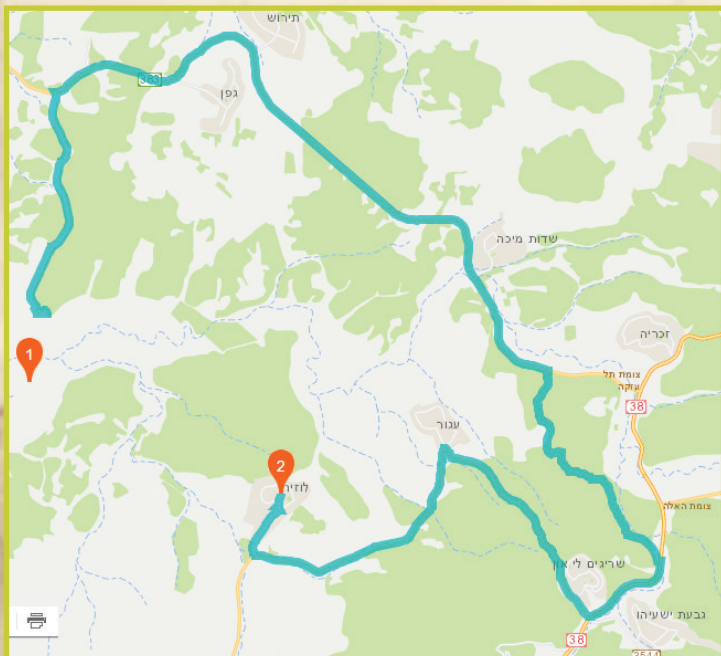
הרומאים גזרו על ישראל גזירות שמד. גזירות שמטרתן להוציא את הרוח וקודש מעמ"י. בשעת שמד בניגוד לשעת פיקוח נפש- אנחנו מצווים שלא לעבור אפילו על איסורי דרבנן כיוון שזאת המטרה של האוייבים- לכלות את הרוח ולא את הגוף. זה אולי יכול להסביר קצת את השגעון.

רש"י כותב על המזוזה, שלידיה רוצעים את אזנו של עבד שלא רוצה להשתחרר בתום השנה השביעית לעבדותו- כי הסיבה שהרציעה נעשית דווקא שם היא מכיוון שהמשקוף והמזוזה היו עדים לכך שהקב"ה הוציא את עמ"י מעבדות לחירות ולכן יירצע בפניהם.

אתה נמצא כאן

בואו נדבר על נטיעות

חוני המעגל היה מהלך בדרך.
ראה אדם נוטע חרוב. אמר לו:
**החרוב לכמה שנים טוען פירות?
אמר לו:
לשבעים שנה.
אמר לו: כלום יודע אתה שתחיה
שבעים שנה?
אמר לו:
מצאתי את העולם בחרובים. כשם
שנטעו אבותי לי, אף אטע אני לבני.**

נקודות למחשבה:

- האם אנו יודעים להצביע היום על פירות עץ החרוב אשר הושארו לנו על ידי הדורות הקודמים? כלומר, האם אנו יודעים לומר מה קיבלנו מאבותינו?
- אילו נטיעות ראוי שנעשה אנו, או בני דורנו, עבור הדורות הבאים כחברה?
- האם אנו עושים זאת כיום? אם כן, באילו תחומים?

קרן קיימת לישראל
K K L - J N F

עיצוב: נעמה מדר - 0546927245 איור מוכנה: נעמה לרב מפת האיזור: אתר מפה מטבעות המרד: מתוך ויקיפדיה

